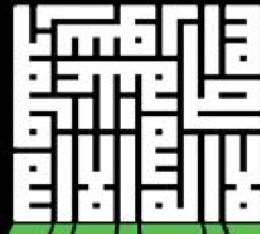

AHMED HULÛSİ

TECELLİYÂT

AHMED HULÛSİ

TECELLİYÂT

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü'dür" anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi'nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi'nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan "kitap isminde" beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

AHMED HULÛSİ

TECELLİYÂT

AHMED HULÛSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-7557-35-7

1. Baskı: 1967
. Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan
Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:
İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Çobançeşme Cad. NO: 14
Kağıthane - İstanbul
Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334
info@ikonmatbaa.com
www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tevfikkuşoğlu İşhanı
No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144
www.kitsan.com

AHMED HULÛSİ

TECELLİYÂT

www.ahmedhulusi.org

"...Hiç bilenler ile bilmeyenler eşit olur mu?.."

(39.Zümer: 9)

SORU İLMİN YARISIDIR.

Hz. MUHAMMED (a.s.)

Görenin bildiğini ve hissettiğini, körler asla bilemez ve hissedemez!.. Öyle ise körlerin suçlamaları, görenleri asla üzmemelidir...

Ahmed HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

2. BASKI İÇİN SÖZÜMÜZ

1967 yılındaki müşahedelerimizi belki tâlibine faydalı olur diyerek, **"TECELLİYÂT"** adı altında bir kitapçık hâlinde neşretmiştik...

Daha sonra mevcudu kalmayan bu kitapçığımızı hayli talep eden olmasına rağmen yeniden basmak nasip olmadı... Onun yerine diğer kitaplarımızı neşretmeyi nasip etti... RUH ve ruh çağırma olaylarının gerçeğini **"RUH İNSAN CİN"** isimli kitabımızda; insanın yapısını, hakikatini ve âkıbetini de **"İNSAN VE SIRLARI"** adlı kitabımızda açıklamaya çalıştık... **"DOST'tan Dosta"** ise 1967-1968 yıllarındaki bazı düşüncelerimizi ihtiva ediyordu...

Kişinin gerçekte var olmayan vehmî benliğinden kurtulup, kendisindeki ilâhî benliğin zâhir olmasını sağlama çalışmaları olan tasavvufda "Allâh'ta yok olma" diye tarif edilen müşahedeler söz konusudur... İşte bu yoldaki bazı müşahedelerimizi bu kitapta okuyacaksınız... Öyle veya böyle, ama bizim müşahedelerimizdir bunlar, ki kimseyi bağlamaz...

Sizlere değişik bir âlemden esintiler getirebilirsek, ne mutlu bize... Şayet ters düşmüşsek bildiklerinize, siz bizim dediklerimizi koyun bir yana ve İslâm'ı getiren Zât'ın izinden yürüyün!..

Allâh hepimize pişmanlıksız bir gelecek ihsan buyursun.

AHMED HULÛSİ

15.9.1988

ANTALYA

SUNU

Muhterem Kişi...

Bugüne dek çok şeyler söylendi; karınca kararınca herkes işittiği, anladığı, idrak edip bildiği kadar bir şeyler yazdı...

Kimisi de fazla konuşmayı zâid addedip, her şeyi tek bir kelime ile ifade etmek istedi...

Kimi gerçeği kabul etti, kimi de inkâr... Ama öyle bir inkâr ki bu, altında buram buram ispat kokmakta... İnkârları ile gerçeği ispat ettiler onlar da...

Bir kısmı birbirlerini suçlayıp itham etmekle geçirdiler günlerini... O gerçekten ayrılmıştır, biz gerçek üzereyiz, koruyucusu bizleriz dediler; korunmaya ihtiyacı olan bir şey varmış gibi...

Bazı kişiler de çıktı, "Siz istediğiniz kadar ayrı görün kendinizi bizden, hâlbuki hepimiz biriz" dediler...

Ve böylece bugüne kadar gelindi... Ve aynı şeyler birkaç eksik veya fazlasıyla devam etmekte hâlâ...

Bütün insanları başlıca iki grupta tetkik edebiliriz... Şöyle ki; bütün samimiyetleriyle kendileri ile beraber başkalarını da en az kendileri

kadar düşünen kişiler... Bir de sadece kişisel veya yerel menfaatleriyle hareket edenler...

Biz, bu kitabın sonunda da gayet kesin ve bariz olarak anlaşılacağı gibi, ne bir kimseyi veya topluluğu fiillerinden ötürü tenkit edecek veya onları kınayacak, ne de onların hakkında herhangi bir olumsuz hükme varacağız... Çünkü;

"DE Kİ: 'HERKES YARATILIŞ PROGRAMI (fıtratı-şâkılesi) **DOĞRULTUSUNDA FİİLLER ORTAYA KOYAR!'..."** (17.İsra': 84)

Buyruğu her şeyi ortaya koymaktadır...

Bundan sonra haddimize değildir ki, herhangi bir yaratılmışı suçlayalım veya itham edelim...

Başarı âlemlerin Rabbi olan **ALLÂH**'tandır.

GÖZDEN ÖZE

Muhterem kişi...

Bil ki, bu satırlar menfaat duygularından sıyrılmış bir âlemde, huzur ve saadet içinde, sadece **"Hakikat"** tâlibi değerli kişilerin bazı gerçekleri idrak etmelerine vesile olmak için yazılmıştır.

Esere başlarken, sadece şu sözümüzle yetineceğiz:

"Onlar ki, gerçeği idrak edemezler, elbette sizi anlayamazlar; sizi inkâr veya tenkit ederler... Gerçeği idrak etmiş olanlar kimseyi tenkit etmedikleri gibi, kimseyi dahi kusurlu görmezler."

Yol boyunca birçok merhaleler katedip, çeşitli makâmlardan geçecek, sabrımız nispetinde gerçeğe ereceğiz.

Kişi arzularını terk ettiği zaman Hükmün âlemine; gelenlere razı olduğu zaman da rızaya ermiş kul mertebesine yükselir...

Çünkü, **Emr** (hüküm) âleminde ne yemek, ne içmek, ne uyumak; yani kısacası, istekle, madde ile alâkası olan hiçbir şey yoktur.

Ve TEK'in hükmünce, **Efendimizin** bizzat tatbik buyurduğu ve bize de bildirdiği şöyle bir sözü vardır:

"Herkese hitabınız, aklı ölçüsünde olsun!"

İşte bu sebeple gerek devr-i risâlette ve gerekse daha sonraki devirlerde yaşamış olan **"Bilenler"** ve **"İdrak Ehli"**, daima birçok önemli hususları mecaz yollu, işaretler ile ifade etmişler, zevk ehli olarak yaşamışlardır. Hiçbir zaman gerçekleri izah ve açıklama yoluna gitmemiş, kendilerine devrolunan bilgileri, **sırları** açıklamaksızın, bir sonraki ehil kişiye devretmişlerdir. Bu yapacağımız yolculuk süresince, nasip olduğu kadar gerçekleri açıp izah etmeye gayret edecek; gerçeği, elden geldiğince idrakınıza takdime çalışacağız.

Seslenişe kulak verenlere, son defa şöylece hitap edelim, mevzuya girmeden evvel:

"Oku ve idraka çalış!"

"Mutlaka söylemek istiyorsan bir şeyler, önce kendini tanı!.."

Bu bâbda bazı yanlış anlamalara meydan vermemek maksadıyla şunu da ilave edelim ki, gerçeği bilen kişi için, yaratılmışlar arasında katiyen tefrik yoktur... Her var olan özel bir değerdir.

Muhterem kişi, bil ki...

Değerli veya değersiz ayrımı, tâbirleri; yaratılanlar arasında ve onlara göredir. Yaradanın indîndeyse sadece yarattıkları vardır!.. **"Hayr"** veya **"Şerr"** yaratılmışın indîncedir!.. Yaradanın indînde, hepsi birdir!..

İnsan, indîni yani; bana göre, bence, bana kalırsa gibi başlıklar altındaki izafî, şahsî görüş ve düşünüşlerini terk edip, aslına yönelişi; ve kendini Allâh indînde eritişi kadar tekâmül eder!..

Bu sebeplerden dolayıdır ki, kâmil kişi mahlûkatta kusur veya hata görmez ve aramaz!..

Herkes, düşünebildiği, idrak edebildiği nispette fiillerde bulunur; ve sonucunda da hak ettiği ile karşılaşır.

Biliyoruz ki; bu satırlarımız, kimseyi huy ve sâbit fikirlerinden, fıtratları dolayısıyladır ki çevirmeyecek; fakat buna mukabil gerçeği

idrak için, yitiğini arayan anlayış ehlinin, kaderlerindeki takdir edilmiş, aslî varoluş noktalarına dönmelerine bir vesile olacaktır.

Mevzuya, **Efendimizin** şu sözüyle girelim:

"Allâh'ım, verdiğine hiçbir mâni yoktur; senin engel olduğuna da kimse bir şey veremez; senin kazanı (hükmünü) da kimse reddedemez!.. Şüphesiz ki, her şeye kâdîrsin ve dilediğini yaparsın!.."

Muhterem kişi, bil ki...

Mükemmel olarak yaratılmamış tek bir mahlûk yoktur!.. **"Var"** diyenler, sadece kendi sınırlı anlayışlarını sergilemektedirler. Yaratılmışın mükemmelliği şu sebeptendir:

Yaradılmış olanın güzelliği, mükemmeliyeti, yaratılış gayesine hizmetinden ötürüdür!..

İnsanlar, nefislerine hoş gelen şeyler için güzel; hoş gelmeyen şeyler için de çirkin veya fena tâbirlerini kullanırlar. Sonra da kendi akıllarınca mantık yürütüp, "*Efendim, Allâh güzeli de yarattı, çirkini de. Tâ ki insanlar bundan ibret alıp, şükredenlerden veya sabredenlerden olsunlar diye*" derler. Böyle düşünenler de zaviyelerince haklıdırlar, doğrudurlar. Çünkü bakış açıları, düşünüş seviyeleri onu gerektirmektedir.

Biz, şurası muhakkaktır ki, diyeceğiz, Yaradan, her şeyi güzel ve kemâl üzere yaratmıştır. Ancak şu var ki, onlara bakanlar, gözlerindeki rengârenk camlı gözlükleri çıkarmak zahmetine katlanıp, gerçeği çıplak gözle görmek lütfunda bulunsunlar. O zaman her şeyi daha iyi bir şekilde idrak edeceklerdir.

Muhterem kişi, bil ki...

Yolumuz tefrik yolu değil, **MUTLAK BİRLİK** yoludur. Bu yolda, kesinlikle ayrım yapmak yoktur!.. Bil ki, gerçeği idrak etmeye çalışan bir

kişi, asla yaratılmışlar arasında tefrik yapamaz!..

Olgun kişi de, mevcudatı Hakk'ın gözüyle seyredip, yaratılmışlar arasında fark gözetmeyendir.

Sana verilen emir, emanetlere hıyanet etmeyip, onlara hak ettikleri en iyi muamelede bulunman hakkındadır. Öyle ise, onların arasında nasıl fark gözetip; onları, bu şudur, bu böyledir diye hüküm verip damgalayarak, aralarında ayrım yaparsın... Senin vazifen, sana verilen emre riayet edip, her birine azami derecede rıfk ve hilm ile yardımda bulunmandır.

Eğer onların arasında, Yaradanın indînde bir fark varsa, şüphesiz ki hüküm de O'na aittir. Bize düşen, haddimizi aşmamaktır yalnızca!..

Yaratılmışlar arasında fark görmeyi kaldırdıktan sonra yapılacak ikinci iş, verenin huzurunda verilenlere vasıta olmaktır.

"Her ahval ve şartta, mutlaka veren olmaya çalış!.."

Fakat hiçbir zaman karşılığını beklemeksizin yap bu işi. Hatta karşılığını düşünmemeye dahi gayret et. Ve hatta, Yaradanından bile bekleme bu karşılığı!.. Sadece, hayatının her anında iyiliklere vasıta olmaya çalış, karşılık beklemeksizin ve düşünmeksizin...

Yaratılmışlara senin aracılığın ile bir zarar gelmemesi için, elinden geldiğince gayret sarfet. Daima yaratılmışların varoluş gayesini düşün; acaba, onlara ne şekilde bir iyiliğin erişmesine vesile olabilirim, diye... Ve bir sinek veya yaprağı dahi kendi nefsine tercih edecek hâle gelmeye çalış.

Elindeki bir dilim kuru ekmekte gözü olan tok kişiye, istediğinde, günlerce açlıktan sonra bile olsa o bir dilimi verebilecek kadar feragat sahibi olabilmeye gayret et... Ki bu zâhirdedir... Dünyalıktır!..

Bütün ibadetlerinin ecir ve sevabını da, onlara ihtiyacı olanlara, kendine hiç pay ayırmayacak şekilde vermeye çalış. Bu da ukbâ ile ilgili

feragatındır!.. Yaptıklarının karşılıklarından sıyrılışındır...

Değil ki muhtaca yardım etmek!..

Daima çalış... Ama bu çalışman nefsin için değil, hepsi Yaradanın birer emaneti olan mahlûkata yardım ve iyiliklerin onlara ulaşmasına vesile olmak için olsun.

Bil ki, öyle insanlar vardır ki; dostu menfaati, ihtiyaçları için isterler... Öyle ise kendine öyle bir dost seç ki, artık O, hiçbir yaratılmışa muhtaç olmayacak kudrete sahip olsun!..

Yaratılan ne vardır ki birbirine muhtaç olmasın?.. Ama onları Yaradan!.. İşte, **O'nu "Dost"** seç kendine!.. Yönelişin **O**'na olsun... Ve ihtiyaçlarını da, eğer bîhaber ise **O**'na arz et!

Düşün, düşün ve gene düşün; düşündüğünün gerçeğine eremesen bile, hiç olmazsa düşünenler arasına girersin.

Eğer, vuku bulan hâdiselerin hikmetini sezemiyorsan, hemen itiraz etmekten kaçın ve o işin sonunu beklemeye çalış!.. Şüphesiz ki işin hikmetini sezinlemek o zaman daha kolaylaşır. Böylece, sen de cahilane isyanlardan korunmuş olursun.

Ne bir kusur işle; ne de af dilemek mecburiyetinde kal!.. Hatta, kimsede kusur görmemeye gayret et...

Senin, bizzat arzularınla gelişen hırsın, senin şeytanın olmuştur!.. Arzuları kalmamış bir kişinin, ihtirasları da olmadığı için, şeytanı da müslüman olur!..

İşte bu hâle gelmiş bir er kişi olduğun zaman, bütün menfaat duygularından da sıyrılmış olacağından; ne sen bir yaratılmış olanı kırarsın, ne de onların sana bir zararı dokunabilir. Çünkü yaratılmışlar çoğunlukla, kendilerine bir iyiliğin ulaşmasına vesile olanları sever ve hakikatten uzak iseler, verileni verenden bilirler!.. Sen bil ki, veren verdirten hep O'dur!..

Bu sebep iledir ki, ne bir şeyinle öğün, ne de bir şeyine güven!.. **Güvendiğin inancın bile olmasın**; değil ki malın mülkün, evlat veya ahbabın!.. Başına gelebilecek en küçük bir musîbet ile o çok güvendiğin inancın, kızgın Güneş altındaki damlanın buharlaşması gibi gider de senden habersiz, sen hâlâ inancım var sanıp durursun.

Efendimiz aleyhisselâm buyurur ki:

"Kendisinden başka Hak ilâh olmayan Allâh'a yemin ederim ki, sizden biriniz cennet ehlinin ameliyle amel etmekte devam eder. Nihayet kendisi ile cennet arasında bir zirâdan (arşın) **başka mesafe kalmaz! Bu sırada yazı o kişinin önüne geçer!.. Bu defa o kişi cehennem ehlinin ameliyle amel etmeye devam eder.**

Ve yine sizden biriniz cehennem ehlinin ameliyle amel eder, nihayet kendisiyle cehennem arasında ancak bir zirâ mesafe kalır! Bu sırada yazı önüne geçer!.. Bu defa da o kimse cennet ehlinin ameliyle amel eder ve cennete girer!"

İşte bu sebepledir ki, ne bir şeyinle öğün ve ne de bir şeyine güven bu kısa süreli yaşantı devresinde...

Yaradanından sık sık af dile, istiğfar et... Ama, sözümüzü iyi anla!.. Sadece, bir papağan gibi, hep **"Estağfirullâh"** veya **"tövbe ya Rabbi"** de, demiyorum!..

Gerçek tövbe, yaptığın işin hakikaten hatalı olduğunu idrak edip, bundan pişmanlık duyduğun zaman edilmiştir. Bunun içindir ki, **Efendimiz:**

"Tövbe, nedâmettir."

Buyurmuştur. Eğer işlediğin kusur, bir yaratılmışa zarar vermek suretiyle olmuş ise, bu takdirde onun o zararını dahi telâfi edip, gönlünü almaya çalış... Tâ ki, helallık alabilesin.

Bir yardımda bulunmak suretiyle bir yaratılmışın sevinmesine vesile olman, şüphesiz ki her şeyden üstündür. Gece yarısı, bir hastaya, bir saat yardım için yanında bulunman, senin binlerce gecelik yararlı ibadetin kadar hayırlıdır... Çünkü, yararlı ibadet, vaktini boşa geçirmenden hayırlıdır. Boş vaktini bir muhtaca hasredip, onun o ihtiyacının zail olmasına çalışman suretiyle değerlendirmen ise farzdır.

Bundan dolayıdır ki, daima Yaradanın huzurunda, yaratılmışların gerçeğe yönelen hizmetinde olmaya çalış.

İnsanların indînde kişinin değeri, Yaradanına yönelişi ve yakınlığı kadardır... Öyle ise yönelişin gerçeğe, aslına, Rabbine olsun.

Görünüş, şekil, yaş veya madde değil, idrak ve bilmektir önemli ve değerli olan. Öyle ise düşün, geçen zaman hangi gerçeği idrak etmeme vesile oldu diye... Ve cevabının üstünde dur.

Muhterem kişi, bil ki...

Vâde tamam oldu ve vakit geldi!..

Artık herkesin tek **MUTLAK BİRLİK** yolu üzerinde buluşması vaktidir.

Bu yol öyle bir yoldur ki, bu yolda, ne mezhep ve ne de tarikat ayrılıkları bulunacaktır!.. Sarısı da, kırmızısı da, siyahı da, beyazı da birleşecektir.

Kim, hangi renge, hangi ırka, hangi mezhep ve tarikata mensup olursa olsun; gayesi **"ALLÂH"**, yönelişi insanlık olduğu müddetçe bu yoldadır. Bu yolda mevcudat ve mahlûkat arasında tefrik yapmak yoktur. Mahlûkata zerre miktarınca da olsa zararın erişmesine vasıta olmak yoktur!.. Yolun yapılması icap eden tek şartı vardır:

"Yaradanın huzurunda, hep, daima, her şart ve durum ve hâlde, yaratılmış olanlara gerçeğe yönelişlerinde hizmet ve iyiliklerin onlara ulaşmasına vesile olmak."

Gurur, kibir, kendini üstün görme yanına yaklaşamaz bu yola ve yolcularına... Tembellik ulaşamaz... Çünkü onlar yaratılmışlara hizmeti vazife addetmiş, daima bunun için çalışmaktadırlar. Başkalarını daima nefislerine tercih etmektedirler!.. Bâtıldan uzaktırlar... Hurafeler ile de alâkaları yoktur. Topyekûn insanlık âleminin huzur ve saadeti için çalışırlar... Zamanlarını boşa geçirenler değil, vakitlerini insanlık için değerlendirenlerdir onlar. Onlardan daha zengin yaratık da yoktur; çünkü kanaat sahibidirler!.. Herkesi dinler, herkesi kendi varoluş gayeleri açısından haklı bulur; fakat gerçeğin seslenişinden gayrına kulak vermezler.

Bilirler ki, mevcudat Yaradanın tecellilerinden ibarettir. Ve gene bilirler ki, tecelliler de her an değişmededir...

"'HÛ' HER AN YENİ İŞTEDİR!" (55.Rahmân: 29)

Bilinmez ki bir sonraki tecellinin ne şekilde zuhur edeceği.

Ve dolayısı ile bilirler ki, gözün gördüğü ve görmekten âciz kaldığı her şeyin hayatiyeti vardır. Canlıdırlar, yaşamaktadırlar... Taş, toprak bile!

"...HİÇBİR ŞEY YOK Kİ, O'NUN HAMDI OLARAK, TESPİH ETMESİN! FAKAT SİZ ONLARIN İŞLEVİNİ ANLAMIYORSUNUZ!.." (17.İsra': 44)

Fakat, bu gerçek, hakikate vâkıf olanlardan, idrak ehlinden gayrı tarafından anlaşılamaz!..

Gerçekleri, ya onlardan bîhaber olanlar örter, farkında olmaksızın; yahut da, o gerçekleri anlayıp idrak edemeyenlerin, o gerçeklere dil uzatmasını istemeyenler... Bu sebep iledir ki, birçok idrak ehli, gerçeklerin gizli kalmasını, açıklanmamasını tercih etmişlerdir.

Muhterem kişi, bil ki...

Cehennem, şuurun ve bedenin azap duyacağı; cennet ise huzur bulacağı yerdir!.. Fakat orada ne odun vardır, ne de kömür!..

Gerçek anlamıyla **cehennem**, günümüz pozitif ilminin tasdik ettiği şekilde **Güneş**'tir!.. Ancak Güneş'in cehennem olması, gözümüzle gördüğümüz atomüstü boyutuyla değil, onun ikizi olan atomaltı ışınsal boyutu itibarıyladır.

Dünya, tüm içindekilerle birlikte gelecekte Mars'ı da içine alacak şekilde büyüyecek olan Güneş'in içine gidecek ve orada buharlaşacaktır!.. Dünya'dan, cennetler diye anlatılan yıldızların bir alt boyutundaki dalga âlemde yer alan sonsuz zevk ortamına gidemeyenler, burada ebedî olarak Güneş'in içinde hapis kalacaklardır. **"Semûm"** yani **"zehirleyici radyasyon"** olarak tarif edilen güçlü Güneş ışınımı, insanların holografik-dalga bedenlerini sürekli rahatsız edip, büyük azaplar çektirecektir. Şeytaniyet vasfıyla anlatılan cinler dahi buradadırlar; ve güçsüz insan ruhlarıyla top gibi oynarlar.

Bir kısım cehennem ehli ise insanların amellerinden oluşmuşlardır. Mecazî ifadelerle anlatılan cehennemin gerçek ahvalini burada anlatmaya kalksak hafsalalar almaz!.. Gerek cehennem ve gerekse cennetteki yaşantı şekli, rüyalarımızdaki yaşantı şekillerini andırır.

Cennet ve cehennem başka başkadır. Bunlar hep izaha muhtaçtırlar. İnsanların anlayışına göre ifade edilmiş kelimelerdir!..

Eğer bütün bunların gerçek anlamını açıklamak lazım gelirse, bu da çok uzun sürer ki, ona da burada imkân yoktur...

"CEHENNEM'İN ODUNU DA, KÖMÜRÜ DE BİZZAT İNSANDIR."

"ALLÂH, CENNETTE HİÇBİR KULAĞIN İŞİTMEDİĞİ, HİÇBİR GÖZÜN GÖRMEDİĞİ, HİÇBİR DİMAĞIN DÜŞÜNEMEDİĞİ ŞEYLER YARATTI KULLARI İÇİN..."

Hadisleri hep buna işaret etmektedir.

“...RABLERİ ONLARA ŞARAB’EN TAHURA (temiz şarap) **İÇİRMİŞTİR.”** (76.İnsan: 21)

Buyuruluyor... Rableri, gerçek aşkı tattırır onlara, demektir bu!.. Nasıl ki, bal, **iman** ile; süt, **ilim** ile -ki ilmi ledünndür-; su, **marifetullâh** ile tevil edilmekte ise...

Muhterem kişi, bil ki...

Kurân’ın bir tefsiri vardır, bir de gerçek anlamı...

Tefsir; çalışıp çabalama sonucu, kişinin uzun seneler sonunda elde ettiği ilim ile, zâhir mânâsının genişletilmesi demektir.

Gerçek anlamı ise, ancak **Allâh’ın “indînden ilim”** ihsan ettiği **RASİH** kişiler tarafından bilinir.

Bunlar; Rabb-ül âlemîn’in verdiği ilim ile, her bir âyet ve kelimenin gerçek mânâsını müjdelerler .

“...BUNLARIN TEVİLİNİ (kesin olarak ne kastedildiğini) **ANCAK ALLÂH BİLİR. İLİMDE RASİH OLANLAR** (derinlikli düşünenler)**: “İMAN ETTİK, ONLARIN TAMAMI RABBİMİZİN İNDÎNDENDİR” DERLER. ÖZE ERMİŞLERDEN** (Ulül Elbab) **BAŞKASI BUNU ANLAYAMAZ...”** (3.Âl-u İmran: 7)

Burada **“Rasih”** kişiler diye belirtilen kullar, **“İlmi Ledünn”**e erdirilenlerdir... Perdesiz yaşayanlardır!.. Gerçeğe ermiş kişilerdir!..

Onlar, kendilerine kimse ses etmeden gerçek yolu bulmuş kişilerdir.

“...O AĞACIN YAĞI (şuurdaki hakikat müşahedesi) **NEREDEYSE KENDİSİNE BİR NÂR** (arınma çalışmaları) **DOKUNMASA DA IŞIK SAÇAR!..”** (24.Nûr: 35)

Bu, Rabbinden bir lütuf, fazl-ı ilâhîdir...

“...BU ALLÂH’IN FAZLIDIR Kİ, ONU DİLEDİĞİNE VERİR...” (5.Mâide: 54)

Ve, **O**’na sorulmaz da niçin bunu böyle yaptığından!..

“YAPTIĞINDAN SORU SORULMAZ!” (21.Enbiyâ’: 23)

Bilirsin, bazı kişiler vardır bunlar sadece deryanın adını duymuşlardır; bütün bilgileri bu işittiklerinden ibarettir... Bazıları da vardır ki; denizi görmüşlerdir fakat yüzme bilmedikleri için ancak boylarına kadar kenardan girmişlerdir... Bazıları da yüzmesini bilirler ve açılırlar... Ve dahi bunların hepsinin fevkinde birtakım kişiler vardır ki; onlar âdeta deryadan bir zerre olmuşlardır... Açılırlar ve derinlere dalarlar, her zaman yeni yeni keşiflerde bulunurlar.

İnsanlar da gerçek ilme karşı böyledirler. Kimi sadece adını duymuştur. Kimi okur Kurân’ı, emirleri yerine getirip, nehiylerinden kaçınmaya çalışıp, bu kadarı bana yeter der. Bu **umum müslümanlardır.**

Kimi de daha fazla çalışıp kendini bu inceliklere hasreder, onları öğrenmek ister. Bunlar da **“Ebrâr”** diye bildirilenlerdir.

Kimi de kabiliyetlidirler, istidatları vardır; Allâh da bazı hususiyetleri dolayısıyla onlara fazlını ihsan eder. Onlar da açılır, derinliklere dalarlar. Sırları idrak eder, bilirler. Bunlara **“mukarrebûn”** derler... Seçilmişlerdir onlar!..

“...ALLÂH DİLEDİĞİNİ KENDİNE SEÇER...” (42.Şûrâ: 13)

Onlar, iyi düşünür ve kemâl üzere zanda bulunurlar Rableri hakkında!..

“BEN KULUMUN ZANNI ÜZEREYİM.” (Kudsî Hadis)

Buyruğunu bilirler ve karşılarındakinin kim olduğunu bilerek, ona göre zanda bulunurlar. Ama gene de, çok düşünürler zanda bulunurlarken... Çünkü, hatırlarından hiç çıkmaz şu âyet:

“...MUHAKKAK Kİ BAZI ZANLAR SUÇTUR (şirk anlayışından kaynaklanır)**!..”** (49.Hucurat: 12)

Muhterem kişi, bil ki...

Yaradan bütün mahlûkatını her an nice rızıkla rızıklandırmaktadır. Önce zâhirde, birçok yiyecek ve içecekle maddeni rızıklandırmaktadır, bu bir...

Sonra, ilimle bilincini rızıklandırmaktadır, bu da iki...

Daha sonra, her an yeni bir tecelli ile cesedinde ve mânânda tecelli etmektedir, bu da üç!..

Bu daha derinleştikçe gider, ama şimdilik, biz bu kadar ile yetinelim; bu üç mânâ kâfi bize!.. Ve bu rızık, her mahlûkatın fıtratına en uygun bir tarzda onu bulmaktadır. Şüphesiz ki bu rızık ile o mahlûkat, her an bir nebze daha tekâmül eder ve aslına yaklaşır!..

Bu rızık umumi ise de, herkes ancak kabiliyeti ve istidadı miktarınca alır. Kabı büyük olan elbette daha fazla rızık almış olur. Tabii ki bu kişinin vüsatincedir.

"...ALLÂH DİLEDİĞİNE HESAPSIZ RIZIK VERİR." (2.Bakara: 212)

Âyetinde bu incelik vardır...

Efendimiz, yağmurun yağdığı üç çeşit topraktan bahsetmişti. Yağmur yağarken, hiçbir şeyi diğerinden ayırmaksızın, hepsine eşit şekilde yağar!.. Eğer bu yağmur kayaların üstüne rast gelirse üstünden akıp gider, çünkü kaya ve taşların istidadı suyu emmek değil, üstünden akıtmaktır. Bazı topraklar da vardır ki, suyu muhafaza eder de -havuz, kuyu gibi- halk onunla faydalanır, kendileri içerler, hayvanlarını sularlar, ekinlerinin sulanmasında yararlanırlar. Bazen de verimli bir toprağa yağar ki, bu toprak suyu emer ve onunla nice nebatın yetişmesine vesile olur.

İnsanlar da fıtratlarına göre çeşit çeşittir. Kimi hikmetten, Yaradanın uyarılarından anlamaz, dinlemez!.. Kimi onlardan yararlanır; ancak kendisini kurtarabilir, başkasına faydası olmaz!.. Kimi de onlardan kendisi faydalandığı gibi, pek çok insanı dahi faydalandırır!..

Öyle ise kendini şöyle bir kontrol et bakalım, bunlardan hangisine daha ziyade benziyorsun?

Muhterem kişi, bil ki...

Vazifen hem kendine, hem de çevrene faydalı olmaktır!.. Bilirsin ki, bu Dünya'da bâkî kalmış kimse yoktur. Bütün yaratılmışlar doğarlar ve tekâmüle başlarlar, fıtratlarına göre tekâmül ederler ve bu tekâmüllerinin sonunda da asıllarına rücu ederler.

"DE Kİ: 'HERKES YARATILIŞ PROGRAMI (fıtratı-şâkılesi) **DOĞRULTUSUNDA FİİLLER ORTAYA KOYAR!..'"** (17.İsra':84)

Efendimiz buyuruyor:

"Herkes ne iş için yaradılmış ise, o fiillerde bulunur; kendisi için ne kolaylaştırıldı ise, onu yapar!.."

Ve artık o kişinin âlemi de fiillerinin gerektirdiği yer olur.

Bu dönüşü yapan kişi, Rabbin emir ve nehiylerine uygun olmayan bir hayat sürmüş ise, ne olur?..

Şüphesiz ki her ortam için ayrı mahlûk yaratılmıştır. Gül bahçesi için bülbül, gübre yığını için pislik böceği, ateş için semender...

Bu saydığımız üç ayrı mahlûk da birbirlerinin hoşlandıklarından hoşlanmaz. Hepsi zıtlardır birbirlerine... Biri ateşe girince yanar; öteki güle gidince kokusuna tahammül edemeyip bayılır... Renkler gibidirler... Kimi siyah, kimi beyaz!..

Öyle ise, senin aslın hangisindense, onu gerektirecek işleri işler; böylece aslına rücu edersin!..

Ancak bu arada bazı büyükler vardır ki; zıtları cem ederler!..

Kapasiteleri geniştir onların!.. Bütün zıtları cem ederler de içlerinde, gene de haberleri bile olmaz!.. Hepsi, birdir onlarda!.. Ne yeşildirler, ne siyah, ne de beyaz. Onların renkle alâkaları kalmamıştır ki artık.

Renksizdirler! Fakat, buna rağmen, Allâh'ın hükmüyle zâhir olurlar. Onlar:

"...'ALLÂH' DE, SONRA BIRAK ONLARI DALDIKLARINDA OYNAYIP DURSUNLAR!" (6.En'am: 91)

Emrinin gerçeğini idrak etmişlerdir.

Bilirler ki görülen her şey, Yaradanın tecellileridir. Sıfatlar dahi tecellileridir. Ve hepsi tek bir Zât'tandır ki, **O ALLÂH EKBER'dir!..**

Öyle olunca, tefrik yapmamak gerek aralarında yaratılmışların... Yani, tefrik yapmamak gerek aralarında tecellilerin...

Onun için buyrulmadı mı **Kur'ân-ı Kerîm**'de:

"...O'NUN RASÛLLERİ ARASINDA (irsâl olmaları konusunda) **HİÇBİR AYIRIM YAPMAYIZ... "** (2.Bakara: 285)

Yani, hepsi de aynı kaynaktan gelmekte idi!..

Yani, gözün değişik gördüğü, ampullerin büyüklükleri ve şekilleri ve verdiği ışıklardı! İdrak ehli olmayan, bunların hepsi de başka başkadır, dedi... Rabbin gerçeği idrak ettirdiği kullar ise, evet, bunların büyüklükleri, şekilleri, verdikleri ışık başka başka; ama bu, ampullerin o kapasite ve özelliklerle yapılmalarından ötürüdür, dediler... Gerçekte ise **hepsinin enerjisi birdir!..** Elektriktir asılları!.. Ama, **basîret ehli olmayan göremez ki elektriği...** Sadece **ampulleri görürler ve hükümlerini verirler.** Hâlbuki elektrik görünmez ki!.. Sadece, yapmış olduğu işleriyle kendini belli eder.

Öyle ise yaratılmışların, tecellilerin aralarında tefrik olmamasının sebebini azami derecede izaha çalıştık demektir. Eğer bugüne dek bunu idrak etmediysen, artık bugün anlamaya çalış, ibret al.

"... İŞTE BU MİSALLERİ (sembolik anlatımları) **İNSANLARA TEFEKKÜR ETSİNLER DİYE VERİYORUZ!"** (59.Haşr: 21)

Hâlâ bir şeyler elinden gelmiyorsa... Şüphesiz ki, Rab dilediğini yapar.

Bunu idrak edince artık kul, razı olur Rabbinden... Ve der, sen dilersen azaba düçar edersin, dilersen bağışlarsın! Diler cennete huzur âlemine sokarsın, dilersen cehennemine azaba atarsın. Şüphesiz ki onlar senin kullarındır.

Ve o, yine Rabbini zikretmekte devam eder. Rabbinin tecellilerini düşünür, Rabbinin Zâtı üzerinde tefekkürden kaçınır, sadece **"O EKBER'dir"**, der.

Rabbin tecellileri için de **"Ekber"** kelimesini kullanmaz. Bilir ki **"Ekber"**, gerçekte sadece **"ALLÂH"**tır; Zâtına mahsustur. Tecelli kebîr olabilir. Ve artık Rabbin tecellilerinin gerçeğini de idrak etmiştir.

Hiçbirisini ne inkâr eder, ne de tenkit!.. Belli bir inanışla, itikatla da kayıtlanmaz!.. Onun için, sadece özü olan Rabbini, aslı olan Hakikati ve Efendimizi bilir!.. Ve dahi bilir ki;

"...EĞER ALLÂH DİLESEYDİ ELBETTE İNSANLARIN HEPSİNİ HAKİKATE ERDİRİRDİ!.." (13.Ra'd: 31)

Eğer böyle olmuş olmasaydı, bir kısım Esmâ-i ilâhîler nasıl tecelli ederdi?..

"Eğer siz günah işlememiş olsaydınız, Allâh yeni bir kavim yaratır, onlara günah işletir de sonra tevbe ettirirdi."

Buyruğunu hiç işitmedin mi?..

Artık o kişi, toleransın son merhalesine ulaşmıştır. Ne bir kimseyi kusurlu bulur, ne de suçlu!.. Bunlara rağmen hâliyle ne gururlanır, ne de güvenir. Çünkü bilir ki, ona bu işi yaptırtan, bu tecelliyi ihsan eden hep Allâh'tır. İşte bu vakitte, bu **"renksiz kişi"** şöyle der:

"MUHAKKAK Kİ BEN VECHİMİ (bilincimi) **HANÎF** (tanrı objesiz) **OLARAK, SEMÂLAR VE ARZIN FÂTIR'INA** (her şeyi yaratış amacına göre programlayarak Yaratan'a) **YÖNELTTİM... BEN MÜŞRİKLERDEN DEĞİLİM!"** (6.En'am: 79)

Artık onun, ne bir isteği kalmıştır; ne de, bir hâlinin değişmesini istemek suretiyle isyanı!.. Haddine mi düşmüş bundan sonra hâlinden memnun olmayıp onun değişmesini dilemek. Hemen işitir;

"Benim kaderime razı olmayan, benden gayrı bir TANRI seçsin kendine!"

Daima hâlinden memnun ve razıdır.

"...ALLÂH ONLARDAN RAZI OLMUŞTUR VE ONLAR DA O'NDAN RAZI OLMUŞLARDIR (ilâhî özelliklerin tecellisi)**..."** (98. Beyyine: 8)

Tecelli etmiştir artık onlarda!

Efendimizin dayızadesi Hz. Sad'ı (selâm ona) işitmedin mi?.. Ömrünün son yıllarında gözlerinde, görememe hâli zuhura geldi. Efendimizin duası berekâtı ile hiçbir duası yoktu ki, anında icabet olmasın... Dediler;

– Allâhû Teâlâ'ya niyaz etsene!..

Cevabı, her idrak sahibinin kolay erişebileceği, bir noktadan değildi:

– **Allâh'ın kazasını gözümden ziyade severim!**

O kişilerden artık Rabbin **hilmi ve ilmi** tecelli etmeye başlar.

Onlar da tedbir alırlar... Derler ki, tevekkül ehli tedbir almaz! Onların tedbirleri de kendi yönlerinden yok mudur? Onların tedbirleri de tevekkülleri değil midir?

Sadece, onlar bilirler ki, **tedbir takdirdendir!..**

Yani, senin, o anda tedbiri almış olman veya aksi, kaderin icabındandır!.. Ancak sen, kaderini, fiilini işledikten sonra öğrenebilirsin; ve bu yüzden kaderi suçlamaya hakkın olmaz.

O hâlde, o anda öyle bir tecelli zuhura geleceği içindir ki, o öyle bir tedbire başvurmuştur veya vurmamıştır. Eğer ehli isen anlarsın...

Bütün bu gerçekleri idrak;

"ALLÂH KİMİN DERÛNUNU İSLÂM'I KAVRAYACAK ŞEKİLDE GENİŞLETTİ İSE..." (39.Zümer: 22)

Âyetince, bu ancak, o gerçeği idraka programları icabı eğilimli olan kişiler için mümkün olur.

Muhterem kişi...

Bütün bunları öğrendikten sonra, nefsini tezkiye etmeye çalış... İşe buradan başla:

"GERÇEKTEN ONU (bilincini) **ARINDIRAN KURTULMUŞTUR."** (91.Şems: 9)

Bak, eğer bu işe girişebilecek meyli hissedebiliyorsan gönlünde -**ki niyetin gerçek mânâsı, gönlün bir işe olan meylidir**-; bil ki; yaratılışından takdir gereği bu yol sana kolaylaştırılmıştır. Artık sakın, değerli zamanını yarın pişman olacağın işe harcama!..

"RABBİNİN İSMİNİ ZİKRET (hatırla) **VE HER ŞEYDEN KESİLİP SIRF O'NA YÖNEL!"** (73.Müzemmil: 8)

Çünkü;

"... ALLÂH DİLEDİĞİNİ KENDİNE SEÇER; KENDİNE YÖNELENLERİ DE HAKİKATE ERDİRİR!" (42.Şûrâ: 13)

Bu hâl üzere, çok çalış!.. Çalış ki aslına yönelişinde güçlü olup, tekâmülünde hız kazanasın. Zira sen, gerçek yol üzeresin. Çünkü yönelişin sonunda, sana hidâyet verildi. Sana yardım elleri içinden ve dışından uzanır; okumadın mı Kitabı;

"BİZ'E (ermek için nefsine karşı) **SAVAŞ VERENLERE GELİNCE, ELBETTE ONLARI YOLLARIMIZA ULAŞTIRACAĞIZ..."** (29.Ankebût: 69)

Böylece, yönelişin sonunda hidâyet verilmiş, yani anlayış kapıların açılmış, gerçek yolu bulmuş olursun.

"ALLÂH KİME HİDÂYET EDER İSE, ODUR HAKİKATE EREN!.." (7.A'raf: 178)

Bunları idrak ettikten sonra, **"gizli şirkin"** kabacalarından kaçınmak gerek!..

Sakın, süt içtim de midem ağrıdı, diyen mübareğin hâline düşme...

Sebebi, müsebbib görüp, ondan bilme!.. Sonra böyle düşünür de, **"sebebi"** tanrı edinmiş oluverirsin farkında olmadan!..

"ALLÂH YANI SIRA TANRIYA (dışsal güce) **YÖNELME!.."** (28.Kasas: 88)

Bil ki, Allâh **"şirk koşanları"** sevmez ve tövbe etmedikçe affetmez. Bu konudaki geniş bilgiyi **"HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH"** isimli kitabımızda anlattık.

"...KESİNLİKLE ŞİRK ÇOK BÜYÜK BİR ZULÜMDÜR!" (31.Lukmân: 13)

İşte bundan sonra nihayet öyle bir mertebeye erersin ki, ne nefsin kalmıştır ortada düşünebileceğin, ne de ehl-i iyalin. Sadece Yaradan kalır!.. Ve O'nun dilediği!..

Bu mertebeye erdiğinde öyle bir hâl alırsın ki, bütün mevcudat yok olur, sadece Allâh kalır gözünde... Gerçeği müşahedeye başlarsın!.. Allâh kalmıştır, basîretinde yalnızca!..

Ne bir kimseyi suçlu bulabilirsin, ne de bir kimseyi kusurlu... Zira **"yok"**tan gelen her şey **"yok"** olup gitmiştir!.. Bu yüzden ne dünya ile ne de ukbâ ile alâkan kalır...

Görür gözün, işitir kulağın, tutar elin, yürür ayağın, söyleyen dilin hep **"O"** olur. Çünkü sen, kendi **"varsaydığın"** benliğinden sıyrılmış, O'nda erimişsindir!.. Çoktan razı olmuşsundur.

Burada dikkat et!.. Bu razı oluş, cebren boyun eğiş mânâsında değildir. Yani, burada sabıra yer yoktur!.. Çünkü sabır; insanın hoşlanmadığı bir hâl veya durumun zuhurunda, mecburen ona boyun eğerek, kabullenmesi, demektir. Sabır daha evvelki derecelerde vardı... Hâlbuki, artık burada hoşlanılmayan bir hâdise bahis mevzu olamaz!.. Mâdemki Rab dilemiş ve o olayı yaratmıştır, hepsi hoştur, hepsi güzeldir.

Zaten bir eser, sahibine diyebilir mi ki, niye beni böyle yaptın... İşte bundan dolayıdır, artık sabırla bile alâkan kalmamıştır!..

Bu mertebeye erince, artık kimseyi kınamazsın!.. Kimseye, şunu niye böyle yaptın veya böyle yapsaydın ya, demezsin!.. Tıpkı, Efendimiz gibi...

Efendimiz, on sene kendisine hizmet eden Hz. Enes'e; bir defa olsun, "of"; veya "Bunu niçin böyle yaptın"; veya "Şunu şöyle yapsaydın ya" dememiştir.

Çünkü O, kaderin ne olduğunu bilirdi!.. Ve sen de, burada biraz **"kader"** sırrına vâkıf olmaya başlarsın.

Gel, bu konakta biraz duraklayalım ve istersen şöyle bir an için etrafımıza bir nazar atalım...

Aynı toprakta yetişen iki ayrı tohumu düşün. Biri buğday, diğeri arpa. Bunları aynı zamanda, aynı yere ek... Sonra ikisinin de suyunu ver, bakımlarını yap aynı zamanlarda. Bir gün görürsün ki, başakların birisi buğday vermiş, diğeri arpa!..

Niye?.. Toprak aynı, su aynı, gübre aynı! Aynı topraktan yetişen iki tohumdan biri buğday, diğeri arpa. Aynı toprakta yetişen biberin biri tatlı, diğeri acı. Hâlbuki şartlar ve ortam hep aynı... İşte burada ortaya program çıkar! Onun **fıtratı** buğday olmak üzere idi, ötekinin arpa... Birinin tatlı olmak üzere idi, diğerinin acı...

Peki, gene bir soru çıktı ortaya: **"Fıtrat"** nedir?.. Oldukça önemli bir soru!..

"Fıtrat"; zuhura gelecek tecellilerin programlanışı ve yaratılışıdır. Bu tohum yaratılışından itibaren, kendine en uygun tecelliler ile beslenir, büyür yeşerir, tâ ki yaratılışındaki gayeye uygun hizmeti ede... O tecellilerin zuhuru ne zaman ki onda sona erer; bu an, tekâmülünün de zirvesidir, artık onun rızkı da sona ermiş olur ve tekrar aslına rücu eder.

"...HERKES YARATILIŞ PROGRAMI (fıtratı-şâkılesi) **DOĞRULTUSUNDA FİİLLER ORTAYA KOYAR!"** (17.İsra': 84)

Ve burada son olarak bir cümleyi daha söyleyebiliriz ki; ondan sonrası ne dile gelir ne de kaleme...

"MUHAKKAK Kİ BİZ HER ŞEYİ KADERİYLE (yazılı - programlanmış) **YARATTIK!"** (54.Kamer: 49)

Bu durakta öğreneceğin sırlardan birisi de, fıtratın mı kader icabı olduğu, yoksa fıtratın mı kaderi meydana getirdiği mevzudur. Buna başka bir ifade ile, ilim mi malûmu, yoksa malûm mu ilmi meydana getirmiştir diyebiliriz...

Burada;

"ANDOLSUN BUNDAN GAFLET İÇİNDE (kozanda yaşıyor) **İDİN... SENDEN PERDENİ KALDIRDIK! BUGÜN ARTIK GÖRME KUVVEN PEK KESKİNDİR!"** ... (50.Kaf: 22)

Âyeti tecelli etmiş; gerçeği müşahede etmiş olursun. Bundan sonra:

"...NEREDE OLURSANIZ O SİZİNLE (hakikatinizin Esmâ ül Hüsnâ'sıyla var olması sonucu) **BERABERDİR!.."** (57.Hadiyd: 4)

Âyetinin dahi mânâsına vâkıf olursun! Aman sakın! Gene de edebe riayet et! Çünkü daha idrak edemediğin nice gerçek var ki, gene de sen, ilminle o gerçeğe göre yetersizsin. O takdirde, bunu tefekkür et ve Yaradanına aczini beyan et!..

Efendimiz bile günde en az yetmiş defa istiğfar dilerdi. Henüz **Zât**'ın künhünü idrak edemediğini bildiği için... Ve bu biliş elbette ki muhaldir.

Bu durumda dersin:

"RABBİM İLMİMİ ARTTIR..." (20.Tâhâ: 114)

Ki, mümkün olduğu kadar, **"gizli şirkten"** kaçınayım... Yanlış zanlardan kaçınayım... Çünkü bilirsin ki, ne olursa olsun O'nu ihâta

edemezsin!..

“EBSAR (görme - değerlendirme organları) **O’NU İDRAK EDEMEZ...”** (6.En’am: 103)

Yani, yaratılmış olan, Yaradanı ihâta edemez!.. Herhangi bir eserin, sahibini ihâta etmesine imkân var mıdır?

Zâhir, bâtındır; bâtın, zâhir!.. İkisi arasında fark varsanış, gözün kapasitesinden oluşur!.. Aynı Tek şeyin, gözün görebildiği kısmına **“zâhir”** derler, göremediğine ise **“bâtın”**... Oysa ikisi aynı **“TEK”**tir!..

Muhterem kişi...

Zâhir ve Bâtın denir... Tekrar ediyorum... Bil ki, bu iki isimle işaret edilen şey birbirinden ayrı değildir; ikisi, aynı tek şeydir!.. Fark, gözden dolayıdır!.. Hepsinde, her an, tecelliler zuhur etmektedir. Sakın, bu ikisini birbirinden ayrı sanma!..

Bütün tecellilerin hükmü fenâya erip; şuur aslına rücu ettiği vakit, sadece **“ALLÂH”** kalmıştır!.. Ki bu da her an geçerlidir!.. Mevcudatın **vücudu** (varlığı) sahibine aittir... Bütün görülenlerin varsanılan vücudları, gözden doğan hayallerdir!

“Mülk kimindir?” diye sual ettiğinde, yine sual eden cevaplandırır... **“BİR ve tecellileri fenâya erdirici olanın!..”**

İşte bütün bunlar; **“Ölmeden evvel ölünüz”**, buyruğunun sonucunda erilen müşahededendir...

Muhterem kişi...

Eğer, kendi kendine bir şeyler yapamıyorsan, bir bileni, bir öze ermişi ara! Çeşme senin ayağına gelmez, susadıysan, sen çeşmeyi ara ve ona git! O sana yol gösterir!..

“(Dünya semâsını) **KURALLARA İTAATTEN ÇIKAN HER ŞEYTANDAN KORUDUK.** (O şeytanlar) **MELE-İ ÂLÂ’YI DİNLEYEMEZLER VE HER**

TARAFTAN ŞİDDETLE DEFEDİLİRLER!" (37.Sâffât: 6-7)

Bilenler, öze ermişler, gökteki yıldızlar misalidir... Tefekkür semâsının yıldızlarıdır onlar!.. Onlar artık şeytanlardan, bütün menfaat duygularından, kötü düşüncelerden sıyrılmış, cinlerin dahi ulaşamayacağı mertebelere yerleşmişlerdir. Allâh dostlarından, korunmuşlardan olmuşlardır...

Artık sen, onlardan biriyle yolunu doğrult!

"...NECM (yıldız-hakikat ehli {ashabım gökteki yıldıza benzer; hangisine uyarsanız hakikate erdirir... hadisi}) **OLARAK HAKİKATE ERDİRİR!"** (16.Nahl: 16)

Duymadın mı **Efendimizin;**

"Ashabım gökteki yıldızlar misalidir; hangisine uyarsanız hidâyeti bulursunuz!" buyurduğunu...

Öyle ise, sen, o gerçek yolu kendin bulamıyorsan, bu yıldızlarla bul!.. Onlardan sual et bilmediklerini... **Rehberin, Efendimiz; MÜRŞİDİN, KUR'ÂN; râbıtan, Zât-ı Hak olsun!..**

Bil ki; **hiçbir fâni, mürşid olamaz ve değildir!..**

O kişilerin her biri, en ziyade, Efendimizin vârisleridir... Vârisliğe ise, ancak o kişilikte olanlar kalabilir. Öyle ise;

"RASÛLE DÜŞEN SADECE TEBLİĞ ETMEKTİR!.." (5.Mâide: 99)

Âyetinde bulunduğu gibi; -ki bu gerçeği **Muhyiddini Arabî** (selâm ona) de **Fusûs-ül Hikem** isimli kitabında belirtmiştir- **sadece tebliğciden, ikaz ediciden, müjdeleyiciden, şahitten başka bir şey değilken; kimin haddinedir, şeyhlik, mürşidlik iddiasına kalkışmak!..**

Kurân'da, kendisine "mürşid" diye hitap edilmemiş; "mürşidim" dememiş, **Efendimiz** önümüzde dururken; bazı kişilerin böyle bir davaya kalkışmaları, elbette ki, bir hikmettir!..

Ne hayrettir, ve ne hikmettir, ki daha **"nefs"lerini tanımamış; sigarayı bile terk edememiş nefsinin esiri kişiler, GERÇEK MÜRŞİD KURÂN**'ın, vasfını üzerlerine alıyor, kendilerini O'nun yerine koyuyorlar!..

Bir zaman ki, baykuşlar Güneş'i tarif ediyor!..

Fakat, şurası bilinsin ki, vakit tamam olmuş, yolların birleşmesi zamanı gelmiştir!..

Yakın bir zamanda, **"YA EYYÜHEL MÜDDESİR"** âyetinin işaret ettiği tecellinin örtüsü kaldırılacak, iddia sahibi kişiler, kendilerini tanıyacaklardır. Bize müsaade, ancak bu kadardır bugün için!.. Rab gerçeği ortaya çıkartıcıdır.

Muhterem kişi, işte bütün bunlardan dolayıdır ki; bilenleri, öze ermişleri bul ve onlardan sor; fakat kimseye bağlanma!..

Efendimiz, **Hz. Muhammed Aleyhisselâm'ı**, Efendi bil kendine; bağlan **O**'nun ruhaniyetine, **MÜRŞİDİN, KUR'ÂN; Dostun** da **"ALLÂH"** olsun!

Bil ki veren, verdirten hep **O**'dur!.. Rab diler bir şey verirse, kimse mâni olamaz... Rab sana bir şeyi nasip etmedi ise de, bütün yaratılmışlar bir araya gelse onu sana veremezler!..

Eğer verir derlerse, zaten o nasibindedir de ondan deriz... Vermem de deselerdi, o gene seni bulacaktı! Çünkü, her verilen şey dahi, bir tecelli olduğu için; sende zuhur edecek tecelliler tamama ermeden, sen ölmezsin. Artık idrake çalış bunu!

Muhterem kişi...

Söz veya şekil yaratılmışlar arasına mahsus kılınmış tekellüftendir.

Yaratılmışlar, yaradılışları icabı söze, şekle, görünüşe değer verirler... Fakat bil ki, Allâh bunlardan münezzehtir!.. **O**, sizin sözlerinize,

hareketlerinize değil, kalbinize, niyetinize bakar. Sesini yükseltsen de, içinden geçirsen de, Allâh indînde birdir:

"SEN DÜŞÜNDÜĞÜNÜ AÇIĞA VURSAN (veya gizlesen)**;** (bil ki) **KESİNLİKLE O, SIRR'I DA** (şuurundakini de) **AHFÂ'YI DA** (onu meydana getiren Esmâ mertebeni de) **BİLİR!"** (20.Tâhâ: 7)

Artık ona göre tefekkür et... Ona göre düşün mevcudatı... Kimseyi ne kendinden aşağı gör, ne de kendini başkalarından üstün tut...

Sen de, bir tecelliyi ilâhîsin, o da! Onda, öyle dilemiş, öyle tecelli etmiş, sende böyle!.. **O**'na sual sorulmaz ki, niye böyle yaptın, diye...

"YAPTIĞINDAN SORU SORULMAZ!.." (21.Enbiyâ': 23)

Bazıları şu sözü söyler; **"Vücudun öyle bir günahtır ki, onunla hiçbir günah kıyas edilemez!.."** Ve, bunun hadîs-î kudsî olduğunu dahi ileri sürenler vardır. Buradaki **"vücud"** kelimesiyle anlatılmak istenen şey **"vehmî benliğin"**dir!.. **Kendine, Hakk'tan ayrı bir benlik, bir vücud vermen; kendini "var" sanman, en büyük günah olan "gizli şirki" oluşturmaktadır.**

Hâlbuki senin vücudun bir tecelligâhı ilâhîdir. Orada her an **"O"** yeni bir şandadır. Her yaşantı anında, Allâh'ın takdiri sonucu sende bir tecelli zuhura gelmektedir. Öyle ise, fizik-biyolojik vücudun nasıl bir günah olabilir ki?..

Muhterem kişi, bil ki...

Allâh, âlemleri ilminde yaratmıştır!..

Tecelliler **O**'ndandır... Dönüş, **O**'na olmaktadır.

Öyle ise bir tecelli olan sen de, vaktin dolup, senden zuhura gelecek tecelliler hitam bulunca, mecburen aslına dönmüş bulunacaksın. Çünkü, her tecelli **O**'na döner. Sen de **O**'na döneceksin. Ama nasıl?

Elbette sen, **"Ölmeden önce ölünüz!"** buyruğunu işitmişsindir. Bu, cebrî olarak, gerçek sana idrak ettirilmeden önce, **"sen dileyerek aslını**

tanı" anlamına gelir.

Dünya, müminin zindanıdır!.. Ve mümin, öldüğü zaman bu dünyadan veya zindandan kurtulur. Öyle ise, bu ölüm geçidinden dileğinle geç, böylece ebedî huzur ve saadete eriş!

Ebedî huzur ve saadet, bil ki ölümün ötesindedir. Öyleyse sen de bu huzur ve saadete kavuşmak için ne bekliyorsun daha?..

"Ölmek de nasıl olur isteyerek?" dediğini duyar gibi oluyorum... **"Var"** kabul ettiğin **benliğinden**, bireysel hırs ve arzularından geç!..

Belki, hayatında ölü görmüşsündür!.. O, artık bir şey isteyecek hâlde midir? Hayır!

Öyle ise, sen de arzularından sıyrıl!.. Vazgeç bir şeyler istemekten; hâline razı ol!.. Bil ki razı olmak çok büyük bir mertebedir.

"...ALLÂH ONLARDAN RAZI OLMUŞTUR VE ONLAR DA O'NDAN RAZI OLMUŞLARDIR (ilâhî özelliklerin tecellisi)**... İŞTE BU, RABBİNDEN HAŞYET DUYAN KİMSE İÇİNDİR!"** (98.Beyyine: 8)

Âyetini okumuyor musun?..

Ne dünyanın peşinde ol, ne de ukbânın!.. Düşündüğün sadece, Rabbin emanetlerine acaba ne şekilde gerçek yolda hizmet edebilir, onlara bir iyiliğin erişmesine nasıl vesile olabilirim fikri olsun!..

Eğer dua etmek istiyorsan, duan; **"Rabbim iyiliklerine vasıta kıl bizleri daima; kendine seçtiklerinden eyle!.."** olsun. Ve böylece çalış. Tâ ki elinden ve dilinden daima yaratılmışlara bir hayır iş hâsıl olsun.

Bir fiili işlerken iyi düşün ve soru sor kendi kendine... **"Bu işi neden yapıyorum?"** diye... Cevabın hangisi? **"Allâh"** için mi?.. **"Nefsim"** için mi?.. Senin gönlünün meylidir gerçekteki niyetin! Yoksa, senin gönlünün meyli bir tarafa iken, sen kalk benim niyetim şudur diye başka bir şey söyle!.. Eh, belki kendin inanırsın!..

“Fiiller, niyetlere göre değerlendirilir” buyruğunu işitmişsindir **Efendimiz**in. **“Müminin niyeti fiillerinden hayırlıdır”** buyurduğunu da! Öyle ise bu konuda çok önemle dur!.. Tâ ki, ne zaman kendine, bu işi niçin yapmalıyım sorusunu sorduğunda, sadece **“Rabbim emrettiği için”** cevabını verebilene dek...

Zaten bu hâl kısa bir süre devam eder, ehli isen...

Ondan sonra bir de bakarsın ki, ne niyet kalmış, ne de düşünce.!.. Rüzgâr nereden eserse o tarafa eğilirsin. Ne işten haberin olur, ne de yaptığından. Ancak, belki sonradan ne yaptığını anlarsın. Bazen, onun bile farkında olmazsın!.. Daha sonra da, kimin neyi yaptığını, vakit gelmiş ise anlarsın.

Artık o hâle erişmiş olursun ki, yapan, eden, veren **“benim”** veyahut **“O”**dur dersin! Gayrı, burada kelimelere yer kalmaz.

Daha evvelki makâmlarda, **“ben”** yahut **“sen”** yahut da **“O”** gibi kavramları farklı bilip, **“ben”, “biz”** gibi kelimeler üzerinde dururdun. Şimdi, burada ise hissedişten sonra, şekle yer kalmamıştır.

İster **“ben”** de, ister **“biz”**, ister **“O”**, bilirsin ki hiç fark etmez, hepsi aynı şeyi, tek bir gerçeği ifade eder!

Asit kazanına düşen insanın ne eti ne de kemiği kalır; bir süre sonra da asit olup çıkar.

O zaman görürsün ki, yer o eskiden bilip, yürüdüğün yer değildir artık...

“O SÜREÇTE ARZ (beden)**, BAŞKA ARZA** (bedene) **DÖNÜŞTÜRÜLÜR, SEMÂLAR DA** (bilinçler de başka bir algılayışa)**!..”** (14.İbrahiym: 48)

Muhterem kişi...

Cüneyd-i Bağdadî (selâm olsun) bir gün konuşması sırasında, **“Su, içinde bulunduğu kabın rengini alır”** dedi... Sen bu sözün mânâsını işte bu vakitte anlamaya başlarsın...

Suya, rengi veya tadı, içinde bulunduğu kap verir!.. Hangi kaba girerse, onun şeklini alır. Kapların fıtratından dolayı, içindeki suyun tadı veya rengi veya şekli değişir.

Sen burada iken;

"ANDOLSUN BUNDAN GAFLET İÇİNDE (kozanda yaşıyor) **İDİN... SENDEN PERDENİ KALDIRDIK!.."** (50.Kaf: 22)

Âyeti tecelli etmiş; ve gerçeği müşaheden başlamıştır bundan sonra...

Muhterem kişi, bil ki...

Gerçek, hep aynı gerçek!.. Değişen, sadece, o gerçeği duyanların, idrak edenlerin, görenlerin, bilenlerin dereceleri ile bakış açılarıdır...

Su, aynı sudur; ama, akıtan çeşmeler değişik...

Suyu öğren; ama gerçeğini de idrak etmeye çalış!..

Sana denizdekini göstermişler ise su diye, bardaktakini; tencerede göstermişlerse, buharını; buharını göstermişler ise, bulutu inkâr etme!.. İsimleri değişik ama, diye itiraz edersen; hepsinin de aslı birdir deriz...

Az sözlerden çok şeyler anlayıp idrak etmeye çalış; ki, kemâlinin gelişmesi de süratli olsun!..

Bil ki, yolun sonuna eren yoktur... Belki, deryaya erip, onda bir zerre hâlini alan vardır. Göldeyim emniyetteyim, deme; bir an evvel ırmağa karış ve deryaya ulaş; onda bir zerre olmaya bak!.. Çünkü tarihte, çok göllerin ortadan kalktığına rastlanmıştır. Fakat, denizin ise asla!..

Orada gördüklerini yazmaya kalksan, cümle denizler ve misli mürekkep olsa, daha bir şey yazmamışken, onlar biter de, ne el kalır yazacak ne de dil kalır söyleyecek... Ve ne de bilinç olur, görmedikçe onları idrak edebilecek!..

Eğer bu eriyişin sonucu, erişten sonra vazife verilir de dönmek zorunda kalırsan, bu defa her şey yerli yerine gelir; benimki benim,

seninki senin demek zorunda kalırsın dilinle... Ve bu durumda, artık kiminle konuştuğunu da bilirsin.

Muhterem kişi...

Sakın, kimsenin dış görünüşüne veya bir kısım fiillerine bakmak suretiyle hüküm verme; çünkü aldanırsın!..

Şeytan -yani cin- sadece Âdem'in zâhirini gördü; ve gördüğüne göre hüküm vermek gafletinde bulundu.

Dedi ki, "O topraktan yaratılmıştır, ben ise ateşten yaratıldım... Öyle ise, ateş topraktan üstündür, ben de Âdem'den üstünüm" ve Âdem'e secde etmedi...

Allâh'ın kendisine ihsan etmediği; ne olduğunu sezemediği bir gerçeğin Âdem'e verildiğini, bütün ilmine rağmen akledemedi ve idrak edemediğini inkâr etti!..

Hâlbuki Allâh;

"ONU TESVİYE EDİP (beynini oluşturup)**, O YAPININ İÇİNDEN RUHUM'DAN** (Esmâ mânâlarımdan) **NEFHETTİĞİMDE** (açığa çıkardığımda {nefh yani üflemek, içten dışa şeklinde olur daima. A.H.})**..."** (38.Sâd: 72)

Buyuruyordu...

Burada istenen şey, şeytanın görünüşe aldanmayıp, zâhirde Âdem'e, gerçekte ise Allâh'a secde etmesi idi.

Fakat, şeytan göremediği şeyi kabul edemedi; her şeyin gördüklerinden ibaret olduğunu sanıp; göremeyeceği, idrak edemeyeceği şeyler olmadığını zannettiği için küfretti; yani gerçeği örttü!.. Bilgisi olmadığı hâlde!.. O sebepledir ki, bilindiği gibi anıldı!..

Gerçeği, ya ondan bîhaber olan örter; ya da o gerçeği idrakten âciz olanların dil uzatmasını istemeyenler!.. Burada her ikisi de

örtme işini yapar; fakat **bilmeyerek** yapan **kâfir** olmuştur; **bilerek** yapanlar ise **Nebiler ve Sıddîklar...**

Bundan sonra, artık sen de, sakın aklının ermediği şeyleri inkâr etme!.. Sadece:

"İMAN ETTİK, ONLARIN TAMAMI RABBİMİZİN İNDÎNDENDİR..." (3.Âl-u İmran: 7)

De... Ve hiç olmazsa **"Ulül Elbab"**dan, **"öze ermiş"**lerden olmaya çalış...

Bil ki; işitmiş, okumuş, bilmiş olan değil, idrak eden tatbikçidir.

Çok kişi vardır ki, onlar gerçeği işitmiş veya birkaç bilenin yahut idrak ehlinin eserlerinden okumuştur... Fakat, idraktan mahrum oldukları içindir ki, o gerçeği idrak edememiş, inkâra, hatta suçlamaya, tekfire gitmişlerdir...

Taklit eden değil, taklit edilen olmaya çalış!..

Nakleden değil, nakledilen olmaya gayret sarfet!..

Muhterem kişi...

"Benim velîlerim, kubbemin altındadır; Onları kimse tanımaz" buyruluyor... Bilir misin bunlar kimlerdir?..

Yaradanın bazı kulları vardır ki, onlar dünyadan ve ukbâdan sıyrılmışlar, deryaya erişip deryadan bir zerre olmuşlardır.

Bunlar, **"Allâh ahlâkı ile ahlâklanın"** buyruğuna uymuş tecellilerdir!.. Onların ne istemekle alâkaları vardır, ne de istememekle...

Onlara Rab, **"Sen ne dilersin?"** dediği zaman; onlar, **"Sen ne dilemişsen!"** derler!.. Çünkü onlar, daha evvelki mertebelerde idrak etmişlerdi ki, değil istek, istememeyi istemek dahi bir istektir!!! Ve, bu dahi istenemez. Zerre deryaya diyebilir mi ki, beni şu tarafa götür diye. Derya ne tarafa dilerse, sevkeder dalgalarıyla onu... Gerçek, derya ise; dalgalar da tecellileri midir acaba?..

İşte bu kişiler, sadece ve sadece, yaratılmışlar için Rabbin bir rahmet tecellisi olarak yaşarlar... Yaratılmışlara onlardan erişir Rabbin nimeti.

"...MUHAKKAK Kİ ALLÂH RAHMETİ MUHSİNLERDEN YAKINDIR (açığa çıkar, ulaşır)**."** (7.A'raf: 56)

Onlar ne bir kimseyi kırarlar nefisleri için, ne de kırılırlar... Git dersin, kovarsın, giderler; gel dersin, çağırırsın, gelirler... Yetmiş defa kovmuş olsan da sonra gene çağırsan, hiç yüksünmeden gene gelirler. Onlar Rabbin veren elleridir; almazlar... Kendilerine bir şey hediye etsen, başkalarına dağıtırlar...

Onlar şan ve şöhretten, isimden kaçarlar...

"Efendimiz Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'a bağlan; KURÂN'I MÜRŞİD BİL!" derler.

Gelip bir soru soran olursa, **"Herkese hitabınız, akılları ölçüsünde olsun!"** buyruğunu nazarı dikkate alarak, gerçek bilgi seviyesinden cevaplandırırlar.

Onlar birer ayna olmuşlardır. Kim baksa, onda kendinden başkasını göremez olur... Onda gördükleri hata ve kusurlar, görenlerin kendi hata ve kusurlarından başkası değildir.

Dünya ehli, yani içinde bulundukları zaman için yaşayanlardan isen, onu da sanki kendin gibi görürsün!

Yok ukbâ ehli isen, azaptan korktuğun, huzuru ve zevki istediğin için ibadet edenlerdensen, gene onu dahi öylece bulursun.

Eğer, her ikisinden de olmayıp, onlardan sıyrılmışlardan isen, vardığın noktada gene onu bulursun... İşte, üstlerindeki örtünün birincisi budur, onların tanınmalarına mâni olan!..

İkinci ise, zâhirî şekil ve görünüşleridir.

Yaratılmışların çoğu, belirli bir idrak seviyesini aşamadığı için, göremeyecekleri sayısız varlıkların mevcut olduğunu düşünemez de,

hemen görünüşe göre hüküm verir. Böylece, o hükümle, işin gerçeğine karşı kendi kendini aldatmış olur.

İşte bu dahi, o kişilerin işine yarar...

O zevâtın giyinişi, hayat şartlarına intibakı, ortamları, hep, onların velî kişi olmadıkları zannını verir insanlara... Çünkü, onların kendilerini bildirmeye, göstermeye ihtiyaçları yoktur ki!..

Onlardan pek çoğu, kader sırrına vâkıf olmuşlardır!.. Bu sebepledir ki, etrafla uğraşamazlar. Ki bu kader sırrı, Nebilere ancak Nübüvvet'lerinden bir süre sonra bildirilir, vazifelerini hakkıyla yapabilmeleri için... Bu sözlerimizi ehli bilir...

Eğer sen, susuz kaldıysan, onları ara ve bütün örtü ve engellerine rağmen onları tanımaya çalış... Onların hâlleriyle hâllen; ki, Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanma yolu açılsın!..

Onlar **"Ferdiyet"** sahipleridir!.. Onların sadece Efendileri ve Rableri vardır. Aralarına kimse giremez. Birbirlerini tanırlar onlar, bazen buluşur konuşurlar... Ama bilirler ki hepsi de tek bir gerçektendirler.

"Müferridûn sizi geçti" diyerek, Efendimizin ashabına bahsettiği kişilerdir bunlar!..

Ne, bir tarikatları vardır; ne de, bir mezhebleri!..

Gazâli'nin (selâm olsun) ölürken, **Kurân**'ı göğsüne koyup **"Benim mezhebim budur"** dediği gibi; onlar da, bunu fark etmişlerdir... Ve ehlini bu konuda uyarırlar!..

Yaratılmışlar ve **"ölmüş"**lerdir onlar; ve bundan dolayıdır ki, artık bir daha düşünmezler ölümü... Çünkü onlar bir daha ölümü tatmazlar...

"ONDA, İLK ÖLÜMDEN BAŞKA ÖLÜM TATMAZLAR (ölümsüzdürler)**! ONLARI YANMA AZABINDAN KORUMUŞTUR."** (44.Duhân: 56)

Ölümü çoktan tatmışlar, sıratı geçmişler, cennete, huzur âlemine girmişlerdir. Onlar, Rablerini seyirle meşgûldürler... Her an **O**'nu temâşa

etmektedirler... **O**’nunla beraber!..

İşte bunlar, Rabbin örtüsü altındaki **Velî kulları, Sıddîklar, Müferridûndur...**

Muhterem kişi...

Efendimize sordular:

“Müferridûn kimlerdir?”... Cevap buyurdu; **“Allâh’ı çok zikredenler!..”**

Bil ki, **Allâh**’ı tespih etmeyen tek bir mahlûk;

“HİÇBİR ŞEY YOK Kİ, O’NUN HAMDI OLARAK, TESPİH ETMESİN! FAKAT SİZ ONLARIN İŞLEVİNİ ANLAMIYORSUNUZ!” (17.İsra’: 44)

Âyetinde de belirtildiği gibi, yoktur!..

Bütün yaratılmışlar, her an **O**’nu tespih etmektedir! Bir kısmı bilerek, bir kısmı bilmeyerek... İnsan da, hayvan da, taş da, toprak da, ot da, hava da... Fakat, Rabbin indînden ilim vermediği kişiler bunu bilemezler, idrak edemezler.

Her bir Esmâ-i ilâhînin zuhuru, her bir tecellinin varoluşu ve varoluş gayesi onun gerçek tespihidir. Eğer ehli isen bu cümlemizden bir şeyler anlamaya çalışırsın. Rab dilediği tecellilerin yaratıcısıdır.

Bütün bu tespihlerden ayrı olarak; bu hadiste de buyrulduğu üzere **“müferridûn”**un vazifelerini izah sadedinde, **“Allâh’ı tespih edenler”** veya **“Sabredenler”** veya **“Çokça hamd edenler”** denilmemiş de; **“Allâh’ı çok zikredenler”** buyrulmuştur.

“...AYAKTA VEYA OTURURKEN YA DA YANLARINIZ ÜZERE UZANMIŞKEN (sürekli) **ALLÂH’I ZİKREDİN... “** (4.Nisâ’: 103)

Genel mahlûkata ait zikir başkadır; **“insan”**a ait olan başka!

Buradaki, bütün mahlûkata değil sadece insanlara şâmildir... Çünkü;

“MUHAKKAK Kİ BİZ O EMANETİ (Esmâ şuuruyla yaşamayı)**, SEMÂLARA** (benlik bilincine)**, ARZA** (bedene) **VE DAĞLARA** (organlara)

ÖNERDİK DE, ONU YÜKLENMEKTEN KAÇINDILAR (Esmâ bileşimleri onu açığa çıkarmaya elvermedi)**; VE ONDAN KORKTULAR! ONU, İNSAN** (hilâfeti oluşturan Esmâ mânâlarını açığa çıkarma şuuru) **YÜKLENDİ."** (33.Ahzâb: 72)

Âyetinde belirtilen emanettir bu!..

"Zikir"; insanların asıllarına yöneliş ve tekâmülleri derecesinde, gerçek anlamına uygun bir hâl alır.

Başlangıçtaki zikir; dilden hep bir kelimeyi tekrar ile olur. Daha sonra bu, içten ve dil hareket etmeksizin olur. Bundan sonra kalpten zikir gelir... Bunu daha da açık izah etmek istersek, **"tefekkürî zikir"** de diyebiliriz... Gerçek anlamdaki zikrin, ilk basamağı budur. Bundan evvelkiler, bu basamağa gelmeye yarayan yol gibidir...

Burada birkaç hadîs-î şerîfi daha belirtelim...

"Bir saat tefekkür, bir yıllık ibadetten hayırlıdır."

"Bir saat tefekkür, yetmiş yıllık ibadetten hayırlıdır."

"Bir saat tefekkür, bin yıllık ibadetten hayırlıdır."

Kişi, tefekküre başlar... Bu hâlde, dünyadan sıyrılmıştır artık...

Bundan sonra zikir **sır**dandır... Kişinin, âhiretle dahi alâkası kalmaz.

Ve daha sonra da **hafî** zikir başlar!.. Burada tefekkür, Esmâ mânâlarından dahi tecrittedir! Burada birlik, mutlak bölünmez birlik tefekkürü ve müşahedesi başlamıştır...

Bütün bunlardan başka, **ahfâ** vardır ki, onun hakkında ne dilin gücü yeter bir şeyler söylemeye; ne de kalemin gücü yeter bir şeyler yazmaya... Onu, Rab bilir!.. Rab'dadır!.. Rab'dandır!.. Rab'dır!..

Kişi, sırdaki ruhaniyetle zikre başladıktan sonra, artık Rabbin örtüsüne bürünülmüş demektir... Buradaki tefekkür, **"Bir saat tefekkür, bir yıllık ibadetten hayırlıdır"** hadisinde bildirilen tefekkürdür ancak...

Daha sonraki erişilen mertebelerde de diğer hadislerin mânâları ortaya çıkar...

Artık bu ve bundan sonraki hâlleri, gerçek yönü, örtü altındakilerden gayrına gizli olmaya başlamıştır...

Bâyezid'in (selâm olsun) dediği gibi... **"Yolun başında idim, 'Sıddîk' dediler; sonuna yaklaştım, 'Zındık' demeye başladılar!"...**

Şurası da mühimdir ki, ne olursa olsun, buyrukların zâhir taraflarını terk etmek doğru değildir!.. Çünkü Efendimiz terk etmemiştir! Çünkü ibadetlerin çok önemli bilimsel gerekçeleri vardır... İbadetlerin ilmî gerekçelerini **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızda detaylı olarak anlattık...

Yukarıda anlatılan, **Bâyezid**'i inkâr edenlerin durumu şu kişilere benzer...

Ellerinde radyoaktivite ölçü cihazı olan "Gaiger sayacı" ile birtakım kişiler, bir sahanın radyoaktivitesini ölçmeye çalışıyorlar. Fakat ellerindeki "Gaiger Sayacı"nı radyoaktivite bölgesine yolladıktan bir süre sonra bir de bakıyorlar ki, ışınlar sıfıra düşmüş. Bu durumda o kişiler, demek ki, diyorlar, o sahada radyoaktif ışınlar yok!..

Fakat, onların içinde daha üstün olan diyor ki, "Hayır, burada ışınlar olabilir, belki de tahminimizin çok daha üstündedir. Bu sebep ile biz çok daha kuvvetli bir Gaiger Sayacı yaptırıp, ondan sonra o sahanın radyoaktivitesini ölçmeliyiz." Ve nitekim, bu sayaç yapıldıktan sonra bir de o sahaya bakıyorlar ki, o sahadaki radyoaktivite, tahminlerin çok daha fevkinde değil miymiş...

İşte bundan dolayıdır ki, bu ilimden nasibi olmayanlar, kendi tefekkür kapasiteleri dışına çıkan fikir ve kişileri daima tenkit veya inkâr ederler. Bütün inkâr veya tenkitlerin bir sebebi de budur aşağı yukarı... İnsan, havsalasının alamadığını inkâr eder. Eğer o kişiler derlerse ki, "İyi ama

biz onları örnek alıp, hareketlerimizi onlara göre ayarlıyoruz" ; o takdirde, biz de deriz ki;

Siz sadece, Efendimizi örnek alınız; ve KURÂN'ı "MÜRŞİD" kabul ederek, O'na mürid olunuz!

Çünkü Kur'ân; sizi sadece Efendimize tâbi olmakla mükellef kılmıştır.

Sizin anlayamadığınız, hareketlerinin gerçeğini idrak edemediğiniz kişileri inkâr veya tenkit etmeniz, kınamanız, sadece sizin seviyenizi ortaya koyar; onlar ise, kendi âlemlerinde, sizin değer yargılarınızdan berîdirler...

Öyle ise artık siz;

"...O'NU, HİDÂYETİNİN SİZDE AÇIĞA ÇIKTIĞI KADARIYLA ZİKREDİN..." (2.Bakara: 198)

Buyruğu üzere, gerçeğe yönelip, idraka çalışınız. Fakat bunu da elbette kapasiteniz dâhilinde yapabilirsiniz. Öyle olunca kapasitesi sizinkinden daha geniş olabilecekleri niçin inkâr edersiniz?.. Her biriniz ancak kapasiteniz kadarından mesûlsünüz. Sık sık okursunuz ya;

"ALLÂH KİMSEYİ KAPASİTESİ DIŞINDAKİNDEN MÜKELLEF TUTMAZ..." (2.Bakara: 286)

Muhterem kişi...

"RUH" hakkında soru soranlara şöyle buyurulmuştur:

"(Yahudiler) **SANA RUH'TAN SORUYORLAR... DE Kİ: "RUH, RABBİMİN HÜKMÜNDENDİR. İLİMDEN SİZE PEK AZ VERİLMİŞTİR** (bu soruyu soran Yahudilere cevaptır bu)**!"** (17.İsra': 85)

Bir başka âyette de **"RUH"** ile ilgili olarak:

"...O YAPININ İÇİNDEN RUHUM'DAN (Esmâ mânâlarımdan) **NEFHETTİĞİMDE** (açığa çıkardığımda {nefh yani üflemek, içten dışa şeklinde olur daima. A.H.})**..."** (38.Sâd: 72)

Buyurulmuştur... Gene bir hadiste de, Efendimiz, **"Ruhûllâh"** kelimesini kullanmıştır.

Şimdi burada ilk olarak izah etmemiz gereken konu şudur;

Görüldüğü gibi âyeti kerîme, **"kul"** yani **"de ki"** hitabı ile başlamaktadır. Bu hitap, Efendimizedir...

Yani, **"Şimdi sana bildireceklerimizi, soru soran Yahudilere naklet"** anlamına gelen bir hitap...

Efendimiz, hiç şüphesiz ki "RUH"un ne olduğunu biliyordu... Fakat kendisine soru soranlar, **"RUH"**un gerçeğinden bîhaber idiler. Ayrıca, ZANLARI da **"RUH"**un hakikatinin kesinlikle bilinemeyeceği yolunda idi!..

İşte bu sebepten dolayıdır ki, Efendimiz onların sorusunu cevaplandırmaktan kaçındı ve Rabbin bu konudaki ilmine iltica etti...

Çünkü bilmiyor gözükse idi; alay ve inkâra muhatap olacaktı. Diğer yandan gerçeği izah etseydi; hadisin tetkikinde görüleceği üzere, sual edenlerin bu mevzuda bilgileri olmadığı için, gerçeği idrak edemeyecekler, kendilerine daha önce bildirilmemiş olan bu bilgiyi inkâr edeceklerdi!

Bundan dolayıdır ki, Efendimiz, soru soranlara gerçeğini izahtan kaçındı **"RUH"**un; ve vahyi bekledi. Görüldüğü gibi inzâl olan âyet de, O'nun en yerinde ve tam yapılması icap eden işi yaptığını da ispatlamaktadır.

O zaman Rab, onların anlayışına, zanlarına göre tecelli etti ve; **"RUH, RABBİN HÜKMÜNDENDİR!"** gibi, kısa ve özlü bir cevap verildi... Ve ilave olundu: **"SİZE İLİMDEN AZ BİR ŞEY VERİLMİŞTİR."**

Yani, sizin, **"RUH"** hakkındaki gerçeği idraka kapasiteniz yetmez, idrak edemez, isyan edersiniz; bu sebep ile size onun hakkında az bir ilim verilmiştir.

Bu hususu, kısaca izah ettikten sonra deriz ki, **"RUH" Rabbin zuhur hükmüdür!..** Bundan dolayıdır ki, hükmün, ne hastalığı, ne bozukluğu, ne sapıtması ne de tezkiyeye ihtiyacı gibi hâlleri katiyen olmaz. Keza ne de azabı veya huzuru olur **"RUH"**un!.. Bu hâller tamamen beyinden kaynaklanmaktadır!..

"RUH", ALLÂH'IN HÜKMÜDÜR!.. Tıpkı Cibrîl, yani emir âleminden bir şuur gibi... Bu çok iyi bilinir ki, meleklerin yani âlem-i emrin, ne yemesi, ne gıdası; ne yorulması, ne uyuması; ne oturması, ne kalkması; ne terbiyesi, ne terbiyesizliği, ne kötülüğü; ne hastalığı ve ne de sağlığı olur!

Öyle ise emir âleminde, dişilik erkeklik ve bu gibi hâller yokken, nasıl olur da gene Rabbin hükmünden olan **"Ruh"** hakkında bu gibi şeyler söylenebilir?..

Bilinsin ki, **"RUH" orijinali itibarıyla tektir ve Rabbin hükmüdür!..** Onun, ne yemesi ne içmesi, ne yorgunluğu, ne gıdası, ne hastalığı, ne terbiyesi, ve ne de ölümü olur. Ruh insana sadece hayatiyet verir...

Hayatiyetimizin cevheridir... Varlığımızı meydana getiren ana cevherdir ki; bu **"Ruh-u Â'zâm"**dır!.. Bir de **"kişilik ruhu"** vardır ki; bu beyinden oluşur!..[1]

Kişilerin bu mevzudaki bütün ithamları, bulguda beyne aittir. Rabbin hükmü bütün bu ithamlardan uzaktır. Keza ruhun gelmesi, gitmesi, çağırılması gibi hâller dahi asla söz konusu değildir! Ruhu, sadece Rabbi çağırır; ve Ruh da aslî âlemine rücu eder, cesedi terk ederek!..

Bütün ruha atfedilen hâller, gerçekte fıtrî tecelliler; zâhirde ise beyne ait fizik bulgulardır.

Gerek Efendimizin devrinde ve gerekse kendisinden bir süre sonra büyüklerin hiçbiri bu mevzuda ruha böyle bir ithamda bulunmamış; ancak daha sonraları yaşamış olan bazı kişiler, bu mevzuda konuşmak

zorunda bırakıldığında, müşahede ettiklerinin gerçek mânâsını değil, sadece olduğu gibi gördüklerini izah yoluna gitmişler ve biraz açılmak zorunda kalmışlardır. Ve böylece bugüne kadar gelinmiştir.

Vazifemiz, gerçekleri Rabbin izniyle izahtır... Şüphesiz ki herkes ilmi kadar konuşur.

Şurası muhakkaktır ki, her bilgi sahibinin fevkinde, ondan daha iyi bilen vardır.

İşte, **muhterem kişi...**

Bu kısa ve öz birkaç satırla, dilimiz döndüğünce, bir şeyler izah etmeye çalıştık. Hiç şüphesiz ki, başlarken de söylediğimiz gibi, bu satırlarımız her okuyana, varoluş programına, kapasitesine ve idrakına göre, faydalı olacaktır. Herkes, Rabbin verdiği hidâyet nispetince bir şeyler alabilecektir.

Dilenildi ve yazıldı... Koruyucusu ve idrak ettiricisi de **RAB**'dır!..

Bütün yanlış zanlarımızdan ötürü **ALLÂH**'a sığınır; bir kere daha, O'na, kendi senâı gibi senâ etmekten aczimi itiraf ederim!..

Hamd, Âlemlerin Rabbi olan "ALLÂH"a aittir!

ALLÂHU EKBER!

AHMED HULÛSİ

21.1.1967

Cerrahpaşa-İSTANBUL

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın **"Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **“Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla”** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi’nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye’de konusunda ilk ve tek kitap olan **“RUH İNSAN CİN”**i yayınlamıştır.

Kurân’daki **“dumansız ateş”** ve **“gözeneklere nüfuz eden ateş”** uyarılarının **“ışınsal enerjiye”** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**’ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **“İNSAN ve SIRLARI”** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**’da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **“DİN”** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen’i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)’ın neyi anlatmak istediğini **“OKU”**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini’ni, Kur’ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde** kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed’dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve

düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **"soyadını"** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır.** Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **"köy"**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **"DİN ADAMI"** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh**

Rasûlü'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce **kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!**

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine

dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org
www.okyanusum.com
www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,
AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
   (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.
Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5 Yenibosna/ İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20
www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SIDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SIRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SIRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
(*Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte*)

AHMED HULÛSİ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasît Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyan
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi

2. “Tanrı” mı “Allâh” mı?
3. Allâh’ı Tanıyalım - 1
4. Allâh’ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost’tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR
1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.
* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu?
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan Cin Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.
* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhu
4. "B" Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi "Oku"du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

AHMED HULÛSİ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

NOTLAR

Notes

[←1]

“Ruh-u Â’zâm” ve **“kişilik ruhu”** konusunda geniş bilgiyi **“RUH İNSAN CİN”** ve **“İNSAN ve SIRLARI”** isimli kitaplarımızda okuyabilirsiniz.